

Chương 241: Quá thắm người!

Bởi vì sắc trời quá muộn, Lâm Yên cùng mẹ ngủ lại một đêm ở bên nhà cũ.

Mấy ngày nay quá nhiều chuyện, đầu óc Lâm Yên đều có chút lớn, buổi tối nằm ở trên giường làm thế nào cũng ngủ không được, liên khoác quần áo đi ra cửa.

Cách nhà cũ không xa là một bãi biển, bãi biển trống trải, bốn bề vắng lặng.

Lâm Yên hóng gió biển, lúc này tâm tình mới thoáng bình tĩnh một chút.

Từ sau khi cô bị cấm thi đấu về nước, đã xảy ra quá nhiều chuyện, khi mình biết rõ mọi thứ, đã sớm hoàn toàn thay đổi.

Đời này..... Không biết có còn hy vọng có thể trở về sân thi đấu hay không

Hiện tại cô nôn nóng nhất vẫn là sống chết của em trai, cô cần thiết phải nhanh một chút tìm được phòng thí nghiệm kia, tìm được em trai, cô muốn bắt hung thủ phía sau màn, băm vằm thành trăm mảnh!

Về phân Lâm Thư Nhã.....

Thật ra, năm đó cô đối với Lâm Thư Nhã tốt như vậy, cũng là vì cô đã mất đi em trai thân nhất, cho nên tất cả quan tâm đều trút xuống trên người cô em gái duy nhất này.

Những năm gần đây gặp phải nhiều gian nan như vậy, thậm chí bao gồm năm đó bắt cóc cũng không có đánh sập cô, nhưng thiếu chút nữa bởi vì Lâm Thư Nhã mà rơi vào vực sâu.....

Cũng may, chặt đứt ràng buộc, cô còn có thể bắt đầu một lần nữa.

Nghĩ đến đây, trong đầu Lâm Yên không khỏi hiện lên khuôn mặt cười nhẹ dịu dàng của Bùi Duật Thành

Thiếu chút nữa đã quên, bên này còn có vấn đề khó giải quyết hơn phải giải quyết, cô suy nghĩ thật kỹ, đến lúc đó phải làm thế nào giải thích rõ ràng cùng Bùi Duật Thành

Lâm Yên nằm ở trên bãi biển mê mải, suy nghĩ dần dần bay xa, bắt đầu xông lên một chút buồn ngủ.....

“Thình thịch.....”

“Lộc cộc lộc cộc lộc cộc!”

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến một trận âm thanh quái dị, đặc biệt là tại đêm khuya bốn bề vắng lặng, quả thực làm người tê dại da đầu.

Gân như nháy mắt, Lâm Yên lập tức hết buồn ngủ, cảnh giác nhìn tới bốn phía.

Chẳng qua, bốn phía lại vẫn là trống trải, đừng nói người, chính là ngay cả bóng ma cũng chưa thấy.

“Lộc cộc lộc cộc lộc cộc”

Nhưng mà, âm thanh quỷ dị kia lại chưa tan đi, ngược lại càng lúc càng thường xuyên.

“Oh my god!”

Cả người Lâm Yên nổi da gà nổi, đây là cái quỷ gì, cũng quá thảm người.

Theo ánh trăng, khước mắt Lâm Yên lại bỗng nhiên quét đến, bờ biển lại có mấy chiếc chìa khóa.

Lâm Yên cũng chưa nghĩ nhiều, vội vàng chạy lên, nhìn chằm chằm những chiếc chìa khóa kia, đây sẽ không phải có người chết đuối chứ?!

Lúc này, trên mặt bờ biển, còn đang không ngừng nổi bọt bong bóng.

Sắc mặt Lâm Yên lập tức biến đổi, cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng tới gần bờ biển, đuổi tay mò tới trong biển.

Ước chừng qua vài giây, cánh tay Lâm Yên nặng nề nhấc lên trên.

Chỉ thấy một người đàn ông trẻ tuổi dáng vẻ bề ngoài đẹp trai bị Lâm Yên nắm tóc từ trong biển nhấc lên.

Người đàn ông trẻ tuổi bị Lâm Yên nhấc tới giữa không trung, đôi con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Yên.

“Anh..... Anh không có chuyện gì chứ?” Lâm Yên nhíu mày hỏi.

“Lăn..... Lăn..... Lăn lăn lăn.....” Người đàn ông mở miệng nói.

Lâm Yên: “.....”

“Ngượng ngùng, tôi còn tưởng rằng anh chết đuối.....” Lâm Yên có chút xấu hổ, chợt, buông lỏng bàn tay ra.

Chỉ thấy, thân hình người đàn ông một lần nữa chìm trong biển. Đôi tay người đàn ông không ngừng chụp đập mặt nước: “Tôi tôi..... Tôi..... Tôi..... Vừa

rôi..... Không cần thận..... Lăn lăn lăn..... Lăn..... Lăn xuống A!”

Lâm Yên: “.....” Mẹ tôi!

Rốt cuộc nghe người đàn ông nói xong, Lâm Yên chần động, lại lăn nữa năm lấy đầu tóc người đàn ông, kéo người đàn ông lên bờ biển.

“Không có việc gì chứ?”

Nhìn người đàn ông há mồm thở dốc, Lâm Yên hỏi.

“Có..... Có.....”

“Tôi giúp anh gọi 120!” Lâm Yên lập tức lấy điện thoại di động.

“Có..... Có chuyện cái rắm!” Người đàn ông nói.

Lâm Yên: “.....”

Lúc này, Lâm Yên nhìn người đàn ông trước mắt toàn thân ướt đầm dề, thân sắc kì lạ.

Sau khi đi tới bãi biển, cô căn bản chưa thấy được một người nào, người đàn ông này lăn đến trong biển lúc nào?